

கலங்கின நேரங்களில்

நம்முடைய வாழ்க்கையில் மிகவும் துயரமான நேரங்களில், கண்ணீரின் பள்ளத்தாக்கை நாம் கடந்து செல்லும்பொழுது, நாம் செய்வதறியாது நிலைதடுமாறிப்போகிறோம். “மனுஷனுடைய இருதயத்திலுள்ள கவலை அதை ஒடுக்கும்” என்று நீதி 12:25 கூறுகிறது. மேலும் “இருதயத்தின் கசப்பு இருதயத்திற்கே தெரியும்” என்று நீதி 14:10 கூறுகிறது. இதனால் நாம் ஆவியிலும், ஆத்துமாவிலும் சோர்ந்து போகிறோம். மேலும் “மனுஷனுடைய ஆவி அவன் பலவீனத்தைத் தாங்கும்; முறிந்த ஆவியாரால் தாங்கக்கூடும்?” என்று நீதி 18:14 கூறுகிறது.

எனவே இதனால் நாம் சரீரத்திலும் பெலவீனமடைந்து சோர்ந்து போகிறோம். தாவிது தன் துயரத்தை குறித்து கூறும்பொழுது “தண்ணீரைப்போல ஊற்றுண்டேன்; என் எலும்புகளெல்லாம் கட்டுவிட்டது, என் இருதயம் மெழுகுபோலாகி, என் குடல்களின் நடுவே உருகிற்று. என் பெலன் ஓட்டைப்போல் காய்ந்தது; என் நாவு மேல்வாயோடே ஒட்டிக்கொண்டது; என்னை மரணத்தூளிலே போடுகிறீர்.” (சங் 22:14,15) என்கிறார். யோபும் தன் துயரத்தை குறித்து கூறும்பொழுது “எனக்குச் சுகமுமில்லை, இளைப்பாறுதலுமில்லை, அமைதலுமில்லை; எனக்குத் தத்தளிப்பே நேரிட்டது.” (யோபு 3:26) என்கிறார். மேலும் யோபு “என்

சஞ்சலம் நிறுக்கப்பட்டு, என் நிர்ப்பந்தம் எல்லாம் தராசிலே வைக்கப்பட்டால் நலமாயிருக்கும். அப்பொழுது அது கடற்கரை மணலைப்பார்க்கிலும் பாரமாயிருக்கும்; ஆகையால் என் துக்கம் சொல்லிமுடியாது.” (யோபு 6:2,3) என்கிறார். இவர்களை போல் வேதாகமத்தில் பல தேவ பிள்ளைகள் தாங்க முடியாத வேதனைகளுக்குள்ளாக கடந்து சென்றுள்ளனர்.

1 சாமு முதலாம் அதிகாரத்தில் அன்னாளை குறித்து நாம் காண்கிறோம். 1 சாமு 1:10 கூறுகிறது “அவள் போய், மனங்கசந்து, மிகவும் அழுது, கர்த்தரை நோக்கி விண்ணப்பம்பண்ணி” என்று. அவளே தன வாயால் “நான் மனக்கிலேசமுள்ள ஸ்திரீ; நான் திராட்சரசமாகிலும் மதுவாகிலும் குடிக்கவில்லை; நான் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் என் இருதயத்தை ஊற்றிவிட்டேன். உம்முடைய அடியாளைப் பேலியாளின் மகளாக எண்ணாதேயும்; மிகுதியான விசாரத்தினாலும் கிலேசத்தினாலும் இந்நேரமட்டும் விண்ணப்பம்பண்ணினேன்” (1 சாமு 1:15,16) என்று அறிக்கையிட்டாள். ஈசாக்கை ஆண்டவர் பலியிட சொன்னபொழுதும் ஆபிரகாம் இப்படிப்பட்ட மனக்கிலேசத்திற்குள்ளாய் கடந்துபோயிருப்பார். சிறைசாலையில் யோசேப்பு வாடிய பொழுதும் இப்படிப்பட்ட வேதனைக்குள்ளாய் கடந்துபோயிருப்பார்.

மேலும் புதிய ஏற்பாட்டில் லாசரு மரித்தபொழுது மார்த்தாளும், மரியாளும் ஆண்டவருக்கு முன்பாக கண்ணீர் விட்டனர். யோ 11:33-35 கூறுகிறது “அவள் அழுகிறதையும் அவளோடே கூட வந்த யூதர்கள் அழுகிறதையும் இயேசு கண்டபோது ஆவியிலே கலங்கித் துயரமடைந்து: அவனை எங்கே வைத்தீர்கள் என்றார். ஆண்டவரே, வந்து பாருமென்றார்கள். இயேசு கண்ணீர் விட்டார்.” என்று. ஆம் இன்றும் இப்படிப்பட்ட துயரமான சூழ்நிலைக்களுக்குள்ளாய் கடந்து போகிற மக்கள் உண்டு. ஆறுதல் அடைய முடியாதபடி பலவிதமான வேதனைகள், வியாதிகள், இழப்புக்கள் வழியாய் கடந்துபோகிற மக்கள் உண்டு. சமீபத்தில் நேபாளத்தில் நிகழ்ந்த பூமி அதிர்ச்சியினால் எத்தனையோ மக்கள் ஒரே நேரத்தில் மாண்டுபோயினர். லட்சக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் உயிரையும், உடைமைகளையும், உற்றார் உறவினர்களையும் இழந்து தவிக்கின்றனர். இன்னும் இலங்கையிலும், பல தேசங்களிலும் நடக்கும் துயரங்களால் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்களை பற்றி நாம் அனுதினமும் கேட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட துயரங்களுக்குள்ளாய் செல்லும் நமக்கு ஒரே ஆறுதல் ஆண்டவருடைய பாதபடி மட்டுமே. மேலும் யோ 11:35 கூறுகிறது போல ஆண்டவரும் நம்மோடு கூட அழுகிறார். நமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களை அவர் அனுமதித்திருந்தாலும், நம்மோடு கூட அவரும்

வேதனைப்படுகிறார். நாம் துயரத்தில் இருந்து மீள வேண்டும் என்பதே அவர் விருப்பம். அதை அவர் செய்ய வல்லவராயும் இருக்கிறார். நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான், ஆண்டவருடைய சித்தத்திற்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதே ஆகும்.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் “அவர் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, அதிக ஊக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தரையிலே விழுந்தது.” (லூக் 22:44). இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் அவர் கூறியது “பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.” (லூக் 22:42). ஆம் நம்முடைய துயர சூழ்நிலைகளுக்குள்ளாய் நிற்க முடியாதபடி நாம் தவிக்கலாம். ஆகிலும் அதன் மத்தியிலும் ஆண்டவருடைய சித்தத்திற்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதே சிறந்ததாகும்.

நமக்கு அதற்கான காரணம் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆகிலும் அவர் சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவர் பாதபடியில் காத்திருப்பதே சிறந்ததாகும். அதுவே நமக்கு ஆறுதலையும், விடுதலையையும் தரும். தேவன் தாமே தம்முடைய அன்பினாலும், அரவணைப்பினாலும் நம்மை ஆற்றி தேற்றி வழிநடத்துவாராக. துன்பமில்லா நித்திய ஜீவகரையில் சேப்பாராக. ஆமென், அல்லேலூயா.

“கலங்கின நேரங்களில் கைதூக்கி எடுப்பவரே
கண்ணீரின் பள்ளதாக்கில் என்னோடு இருப்பவரே”
(பாடல் லேவி - ஜான் ஜெபராஜ்)